

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius , Museum Tusulanum, 1986, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967271616/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Mine Forældre mærkede nok, at jeg havde Penge, men da de sluttede, at min Beste Fader ikke vilde have at nogen skulde vide det, saa spurgte de ikke derom. Da han gav mig dem, gav han mig den Regel, at det var Synd at give friske føre Bettlere,
10 men gamle og vanføre Mennesker var man skyldig at hiel-
pe. Herefter søgte jeg mig nogle ud hvor af nogle fik 4 skilling, nogle 8 skilling, to Tolv skilling og en gammel graae hærde Mand en Mark om Ugen. Aldrig har nogen Følelse været mig smertelige, eller efterladt et stærkere Indtryk
15 hos mig, end da jeg efter min Beste Faders Død maatte sige denne gamle Mand, at jeg ikke meere kunde give ham siden jeg selv ikke havde meere. Denne Erindring presser endnu Taarene af mine Øyne, og saa tit jeg havde faaet mig en 3 til 4 skilling samlet glemte jeg min kiere {Skat}
20 Læsning for at staae i Vinduet og see efter min Gamle Mand for at give ham min Lille Skat.

Naturen havde forleenet mig med et hurtigt Nemme, en stærk Hukommelse, og en overmaade stor Lyst til at Lære alt hvad mueligt var. Først jeg var fem Aar læste og for stod
25 jeg hvilken tysk og Dansk Bog jeg fik, og først jeg kunde Læse oversatte jeg i mit Hoved de smaae tydske Bønner man havde lært mig. Mit første Prøve Stykke var paa den lille Bord Bøn: Gott sey Lob und Danck - de første tre Linier var ganske rigtige, men da jeg ikke havde noget rigtigt Begreb
30 om: das evige Leben, saa oversatte jeg det ved et godt Liv, hvor af min ældste *Oncle*, som misundte mig hans Faders store Kierlighed, tog Anledning til at gjøre mig paa den meest Bidentde Maade Latterlig. At Belees har stedse været det allgrueligste, og min Frygt for det, har maaskee Befriet mig for mange
35 Daarligheder, min *Oncles* Spotte Gloser rørte mig altsaa meget stærkt, saa at Vandet kom i mine Øyne og al Blodet i

Lomme Penge, deels for at vi tilig skulde lære at omgaaes med Penge og deels for at vi kunde fyldestgøre smaae Begierligheder og ikke Blive slikvorne og naskende naar Vi Blev ældere, men dersom der intet Brystbillede stod paa min Rix ort, saa vilde jeg ikke have den, men tog heller en Femten Skilling for at faae en Mand, som jeg sagde. En Dag da jeg stod hos ham ved det *Chatoll*, som jeg nu har, flyde han mig en Rix ort uden Bryst Billede, o Ney, sagde jeg, du maae give mig en Anden. Vil Du da have den, sagde han, og Bød mig en kostbar *Medaille*. Jeg Besaae den, men da der intet Bryst Billede var paa den, saa gav jeg ham den tilbage, og sagde, Ney, der er ingen Mand paa den. Du er io dog en Gaas, sagde han, Du kan faae mange Penge hvor der er Mænd paa for denne eene, og det er en Skam for saadan en stor Pige at sige at hun vil have en Mand. Det er det samme, sagde jeg, en Penge med en Mand paa er dog bedre, for han (har) Ligesaadan en Perryk paa, som du. Endskjønt jeg var intet mindre end karrig, men gav det sidste Bort jeg havde, saa havde jeg dog stedse en Rix ort i Behold, naar jeg fik een, og denne tog jeg tit op af Lommen og Besaae med megen Fornøielse, ingen kunde Begribe Aarsagen, og jeg kunde ikke selv gjøre anden Reede derfor, end at jeg saa paa min Mand, indtil dette uskyldige Svar opdagede, at min Jndbildning's Kraft havde af Perrykken dannet sig en Ligning med min Beste fader, og derfor Besaae jeg den saa tit. Da jeg svarede den gamle Mand det, kyssede han mig med Taarene i Øynene, og sagde Tøs, Tøs, Gud lad ikke din Følelse Blive din Ulykke!

3 Min Beste Fader merkede, at jeg næsten gav den heele Rix Ort Bort om Ugen, som jeg fik til at købe mig noget for; jeg var altsaa meget Lidet over Fiire Aar førend han gav mig en Rix daler ugentlig at give til Fattige, med det Forbud ikke at sige det til noget Menneske, som jeg heller ikke gjorde.